

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: X, narozený dne X
st. příslušnost Tuniská republika
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Dařbujanem
sídlem Jungmannova 351/2, Liberec 2

proti

žalovanému: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2023, č. j. MV-133050-4/SO-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce požádal Ministerstvo vnitra (dále jen „ministerstvo“) o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu podle § 87f odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). O vydání povolení k dlouhodobému pobytu žádal žalobce za účelem podnikání – účasti v právnické osobě. K žádosti žalobce doložil cestovní doklad, výpis z obchodního rejstříku, podle nějž je od 30. 1. 2018 jednatelem společnosti X průkaz pojištěnce Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky a výpis z evidence rejstříku trestů fyzických osob. Ministerstvo jej vyzvalo k odstranění vad žádosti, konkrétně k doložení úhrnného měsíčního příjmu podle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, doložení dokladů o bezdlužnosti (absence nedoplatku) žalobce vydaných finančním úřadem, správou sociálního zabezpečení, celním úřadem a eventuálně zdravotní pojišťovnou. Totéž požadovalo ministerstvo doložit ve vztahu ke společnosti X. K tomu stanovilo žalobci lhůtu 20 dnů, která uplynula dne 16. 5. 2023, protože žalobce si výzvu převzal dne 26. 4. 2023.
2. Žalobce doložil dne 24. 5. 2023 prostřednictvím jeho zástupce tyto doklady: smlouvu o nájmu bytu ze dne 24. 4. 2023, včetně evidenčního listu nájemníka, potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Jablonec nad Nisou ze dne 22. 5. 2023, dále potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 22. 5. 2023. Dále doložil smlouvu o sdružených dodávkách elektřiny a plynu od dodavatele ČEZ ze dne 3. 5. 2023. V podání sdělil, že o další jistiny požádal a po obdržení je ministerstvu obratem zašle. S ohledem na to, že žalobce ve lhůtě nedoložil požadované náležitosti, ministerstvo řízení zastavilo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), pro neodstranění podstatné vady řízení, a to usnesením ze dne 28. 6. 2023, č. j. OAM-11455-8-DP-2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
3. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce uvedl, že ministerstvo nepostupovalo podle zásad správního řízení. Žalobce ministerstvu sdělil, že požadované listiny dodá, jakmile je od příslušných orgánů obdrží. Jeho přípis ze dne 22. 5. 2023 byl obsahově žádostí o prodloužení lhůty s odůvodněním, že na listiny čeká. Ministerstvo však posoudilo obsah podání formalisticky. K odvolání předložil potvrzení Finančního úřadu pro Liberecký kraj, územního pracoviště v Jablonci nad Nisou o bezdlužnosti ze dne 22. 5. 2023 a potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 7. 2023 o bezdlužnosti společnosti X.
4. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Uvedl, že podstatnou vadou řízení je vada, která brání správnímu orgánu žádost projednat. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24, podle nějž je absence požadovaných dokladů podstatnou vadou žádosti. Podle rozsudku NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38, je v řízení o žádosti shromáždění podkladů úkolem a odpovědností žadatele. Žalovaný podotkl, že ministerstvo řízení nezastavilo ihned, ale vyčkalo dalších 45 dnů. Žalobce měl ode dne 26. 4. 2023, kdy si převzal výzvu k odstranění vad žádosti, celkem 65 dnů. Žalovaný konstatoval, že skutkový stav byl zjištěn v souladu s § 3 správního řádu. Pokud jde o posouzení skutečného obsahu podání žalobce, má žalovaný za to, že ministerstvo právě tak učinilo. Žalobce totiž uvedl, že „o další potřebné listiny již žadatel zažádal u příslušných institucí, jakmile je bude mít k dispozici, obratem je

správnímú orgánu I. stupně doloží“. Sdělení, že určité podklady žalobce doloží později, nelze bez dalšího vykládat jako žádost o prodloužení lhůty. Nadto připomněl, že žalobce tuto žádost předložil po lhůtě. Žalovaný konstatoval, že k dokladům dodaným v odvolacím řízení nemohl přihlédnout s ohledem na koncentraci řízení uvedenou v § 82 odst. 4 správního řádu. Tento závěr podpořil odkazem na rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2016, č. j. 5 Azs 115/2016-34. Potvrzení finančního úřadu bylo navíc vydáno již dne 25. 5. 2023 a žalobce jej přesto doložil až v odvolacím řízení. Konečně žalobce ani

v odvolacím řízení nepředložil všechny požadované doklady. K tomu žalovaný odkázal opět na rozsudek NSS č. j. 2 Azs 76/2015-24.

II. Žaloba

5. Včasnou žalobou brojí žalobce proti rozhodnutí žalovaného. Má za to, že postup ministerstva byl formalistický. Žalobce dodržel stejný postup, který ministerstvo v jiných řízeních akceptuje, tj. zasílání dokladů postupně. Ministerstvo změnilo své postupy, což je překvapivé. Žalobce nemá nic proti tomu, že by měl být aktivní. To je ovšem popis ideálního stavu, kterého žalobce nemohl dosáhnout. Cílí totiž na ty cizince, kteří o nutnosti podat žádost o pobytové oprávnění vědí dopředu a mají čas se na řízení připravit. Žalobcova rodinná situace se však nečekaně změnila a žádost tak podával proto, že si její podání vynutily okolnosti. Dříve zde pobýval za účelem sloučení s občanem Evropské unie – s přítelkyní, s níž se rozešel v únoru 2023. Dále žalobce popisoval začátek a konec jeho podnikání v období před rozchodem. Žalobce věnoval veškerý volný čas práci, aby splatil dluhy z nevydařeného podnikání. Skutečnost, že je bezdlužný, svědčí o tom, že se mu to podařilo. Proto neměl čas na další činnosti. Setrval na námitce ohledně skutečného obsahu přípisu. Nadále tvrdí, že šlo o žádost o prodloužení lhůty. Ministerstvem poskytnutou lhůtu 20 dnů považuje za nedostatečnou, neboť na vydání požadovaných dokumentů mají správní orgány 30 dnů. Judikatura NSS, na níž odkazuje žalovaný je podle žalobce „poněkud staršího data a byla již minimálně v části překonána“.
6. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí. Zopakoval průběh správního řízení. Argumentace jinými řízeními není podle žalovaného přiléhavá. Není rozhodné, jak žalovaný postupoval v minulosti. Pokud žalobce chtěl skutečně požádat ministerstvo o prodloužení lhůty, měl to tak výslovně formulovat. Jím použitá formulace však takovou žádostí není. Tíživá rodinná situace, kterou žalobce popisuje, jej nezavazuje povinnosti doložit všechny doklady. Argumentace tím, že lhůta pro vydání dokladů příslušnými orgány činí 30 dnů, není přiléhavá. Ministerstvo totiž vyčkalo na dodání i po lhůtě, avšak žalobce ani tento delší časový úsek nevyužil.
8. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Nepožadoval náhradu nákladů řízení.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

10. Podle § 46 odst. 7 písm. c), d) a e) zákona o pobytu cizinců [k] *žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu nebo evidence [...], doklad prokazující bezdlužnost cizince [...], [a] doklad prokazující bezdlužnost obchodní korporace, jde-li o cizince, který je členem statutárního orgánu obchodní korporace [...].*

Podle § 178e odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců se [b] *ezdlužnost [...] prokazuje potvrzeními orgánů Finanční správy České republiky, orgánů Celní správy České republiky, okresní správy sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovny, která nesmí být ke dni podání žádosti starší 30 dnů.*

Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu [ř] *ízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.*

11. V nynější věci není sporu o tom, že doklady požadované ministerstvem měl žalobce skutečně doložit. Žalobce ani nespornuje skutečnost, že tak neučinil. Dovolává se pouze toho, aby jeho podání ze dne 22. 5. 2023 bylo považováno za žádost o prodloužení lhůty. Domnívá se, že takový postup ministerstvo v minulosti akceptovalo.

12. Ministerstvo vyhodnotilo žádost žalobce o udělení povolení k dlouhodobému pobytu jako neúplnou. Výzvu k odstranění vad (doložení dokumentů) si žalobce převzal dne 26. 4. 2023 a od této doby mu běžela 20denní lhůta. Žalovaný správně podotkl, že ministerstvo přesto vyčkávalo s vydáním usnesení o zastavení řízení a poskytlo tak žalobci dostatek času, aby dokumenty dodal.

To žalobci poskytlo dostatek času na to, aby dokumenty získal – tento čas totiž značně přesahoval žalobcem zmíněnou 30denní lhůtu, kterou mají příslušné správní orgány na vydání potvrzení. Žalobce však časový prostor nevyužil, resp. dodal pouze část požadovaných dokumentů. Nelze tak tvrdit, že by lhůta určená ministerstvem byla příliš krátká, jestliže ji ministerstvo svým postupem fakticky prodloužilo. Soud si navíc povšiml, že žalobce udělil plnou moc svému zástupci již týž den, kdy převzal výzvu k odstranění vad žádosti. Nelze tak přitakat námitce, že životní situace vyžadovala po žalobci, aby se zaměřil pouze na zaměstnání, což mu bránilo věnovat se získání požadovaných dokumentů, jestliže zástupci udělil plnou moc pro řízení před ministerstvem. Ta se současně vztahovala na jednání před dalšími orgány, tedy i na vyžádání dokumentů.

13. Soud se dále zabýval skutečným obsahem přípisu ze dne 22. 5. 2023. Ze sdělení žalobce plyne

pouze to, že vyčkává na další listiny, nikoliv, že žádá ministerstvo o prodloužení lhůty. Takový

obsah lze z přípisu stěží dovodit. Jedna z listin – potvrzení finančního úřadu o bezdlužnosti žalobce – byla navíc vydána právě dne 22. 5. 2023. Žalobci tedy nic nebránilo předložit ji

spolu se sdělením dne 24. 5. 2022. Namísto toho ji předložil až v odvolacím řízení. Soudu se tak jeví, že spíše než délka lhůty, bránila žalobci ve včasné doložení dokladů jeho vlastní liknavost. Zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu tak bylo jediným možným postupem ministerstva.

14. Pokud jde o obecnou námitku překonání žalovaným odkazované judikatury, neshledává ji soud důvodnou. Soudu z ničeho neplyne, že by uvedená judikatura byla překonána, když její závěry jsou zcela obecné a nadále platné. Z odkazovaných rozsudků NSS plyne především to, že za osud žádosti je odpovědný žalobce, je na něm, aby žádost doložil kompletní, případně ji ve lhůtě doplnil. Lze poznamenat, že totéž je žalobce povinen učinit v řízení o žalobě, tedy žalobní body konstruovat tak, aby na ně mohl soud smysluplně reagovat. To však neučinil, a proto tuto obecnou námitku vypořádal soud taktéž obecně. Takový postup ostatně shledal opakovaně zákonným i NSS, například v rozsudku ze dne 11. 5. 2021, č. j. 1 As 32/2021-64, konstatoval, že *„soud není oprávněn (a tím méně povinen) za žalobce domýšlet a dotvářet žalobní námitky či různé důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí z vlastní iniciativy. Je proto naprosto odpovídající, pokud soud námitky uplatněné ve zcela obecné rovině (v rovině pouhého obecného tvrzení) vypořádá rovněž ve stejné míře obecnosti“*.
15. Konečně soud souhlasí i s poukazem žalovaného na § 82 odst. 4 správního řádu. V rozsudku č. j. 5 Azs 115/2016-34 NSS konstatoval, že jde o institut běžně používaný v pobytových věcech a nepřipouští se z něj žádné výjimky. Zásada koncentrace řízení může být prolomena pouze v případě, že účastník namítá, že nemohl skutkové či důkazní návrhy uplatnit dříve. Společně s odvoláním je povinen tyto skutečnosti tvrdit a důkazy doložit. Žalobce takto však neučinil, pouze se odvolával na krátkou lhůtu poskytnutou mu ministerstvem, o níž pojednal soud výše. V posuzovaném případě tedy nebylo možné prolomit koncentraci prvostupňového řízení.

V. Závěr a náklady řízení

16. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná. Proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalovaného a presumovaného souhlasu žalobce s takovým postupem soudu, neboť se ve lhůtě poskytnuté mu soudem nevyjádřil.
18. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, jemuž však náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnícké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. ledna 2024.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně